

Ornamentyka.

(Ozdobniki.)

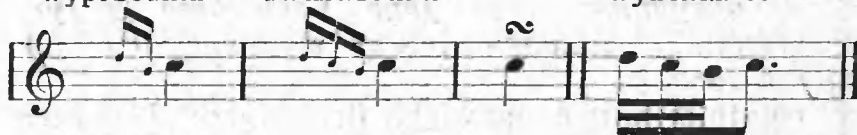
Wszelkie prawa zastrzeżone. — Przedruk wzbroniony.

(Ciąg dalszy.)

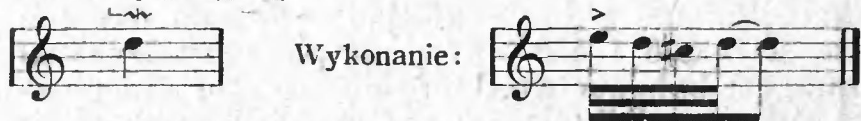
Dwuzwrotnik

spotykamy często w dwóch zasadniczo różnych formach, mianowicie jako dwuzwrotnik wyprzedzający i dwuzwrotnik następujący. Znak dla obydwóch form jest ten sam, a mianowicie: $\approx$; jeżeli stoi on nad nutą ($\tilde{\text{p}}$) jest on dwuzwrotnikiem wyprzedzającym, jeżeli po nucie ($\text{p} \approx$) dwuzwrotnikiem następującym. Dwuzwrotnik wyprzedzający można zdefiniować jako wyprzednik z góry z powtórkiem wsunięciem nuty głównej między górną i dolną sekundę:

wyprzednik: dwuzwrotnik: wykonanie:

Rzadziej spotykamy np. w angielskich suitach Bacha sposób notowania wymagający dolną małą sekundę ($\sim$), np.:

Jeżeli dwuzwrotnik wyprzedzający wymagany jest z nutą główną na początku notuje się tę nutę jako krótką przednutkę:

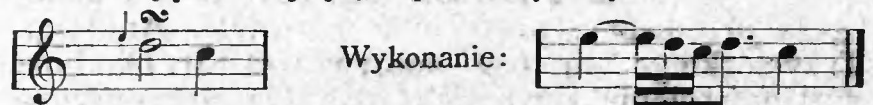

Inne rodzaje skomplikowanych dwuzwrotni-

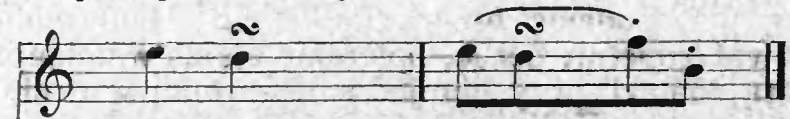
ków są: a) dwuzwrotnik z toczkiem, b) i c) dwuzwrotnik z zwrotnikiem, np.:

Türk zwraca w swej szkole fortepianowej uwagę że w dwuzwrotniku po przednutce z góry lub po opadającej sekundzie z łukiem legatowym nie gra się górnej sekundy po raz drugi, lecz uważać ją należy jako przewiazaną:

Należy więc uważać, by następujące przykłady nie wykonywać fałszywie:

Wykonanie dobre:

Wykonanie fałszywe:

Wykonanie podane jako fałszywe powinno być wymagane następującą notacją: $\approx$. (C. d. n.)